

Prvé čítanie

Hospodinova zmluva s Abrámom

¹Po týchto udalostiach zaznelo Abrámovi vo videní slovo Hospodinovo: Neboj sa, Abrám, ja som ti štítom, čaká ťa veľmi veľká odmena. ²Abrám však povedal: Hospodine, Pane, čo mi chceš dať, ved' som bezdetný a dedičom môjho domu bude damašský Elíezer.

³Ďalej povedal Abrám: Hľa, nedal si mi potomstvo a sluha narodený v mojom dome, bude mojím dedičom. ⁴Tu zaznelo mu slovo Hospodinovo: Tento nebude tvojím dedičom; tvojím dedičom bude ten, ktorý vyjde z tvojho tela. ⁵Potom ho vyviedol von a riekol: Pohliadni na nebesá a spočítaj hviezdy, ak ich môžeš spočítať. Nato mu riekol: Tolko bude tvojho potomstva. ⁶I uveril Hospodinovi a On mu to počítal za spravodlivosť.

⁷Potom mu riekol: Ja som Hospodin,

ktorý ťa vyviedol z Chaldejského Úru, aby som ti dal túto krajinu do vlastníctva. ⁸On však povedal: Hospodine Pane, podľa čoho poznám, že bude mojím vlastníctvom? ⁹Nato mu riekol: Dones mi trojročnú jalovicu, trojročnú kozu, trojročného barana, hrdličku a holúbä. ¹⁰Keď to všetko doniesol, poroztínal ich na polovice a jednu polovicu položil oproti druhej, ale vtákov neroztínal. ¹¹Draví vtáci sa zlietali na mŕtve telá, ale Abrám ich odháňal. ¹²Pri západe slnka padol na Abráma tvrdý spánok a prepadla ho úzkosť z veľkej temnoty. ¹³Potom riekol Hospodin Abrámovi: Uvedom si, že tvoji potomci budú prišielci v krajine, ktorá im nepatrí, zotročia ich a za štyristo rokov ich budú utláčať; ¹⁴ale súdiť budem aj národ, ktorému oni budú slúžiť; no potom vyjdú s veľkým imaním. ¹⁵Ty však v pokoji vojdeš ku svojim otcom a budeš pochovaný v požehnanej starobe. ¹⁶Až štvrté pokolenie sa navráti sem, lebo doteraz nie je vina Amorejcov

dovršená. ¹⁷Keď zapadlo slnko a nastala hustá tma, ajhľa, zrazu tu bola dymiaca pec a ohnivá fakľa prechádzala pomedzi tamtie časti zvierat. ¹⁸V onen deň uzavrel Hospodin zmluvu s Abrámom slovami: Tvojmu potomstvu dávam túto krajinu od Egyptskej rieky až po Veľkú rieku, po veľtok Eufkrat:

¹⁹Kénijcov, Kenizejcov, Kadmóncov

²⁰a Chetejcov, Perizejcov a Refaovcov,

²¹Amorejcov a Kanaáncov, Gírgášejcov a Jebúsejcov.

Druhé čítanie

Smrt' Jána Krstiteľa

¹Vtedy sa dopočul tetrarcha Herodes o Ježišovi, ²a povedal svojim sluhom: Toto je Ján Krstiteľ; vstal z mŕtvych, preto pôsobí v ňom zázračná moc.

³Herodes totiž dal zlapať Jána, zviazať a uvrhnúť do väzenia pre

Herodiadu, ženu svojho brata Filipa;
4lebo mu Ján bol povedal: Nie ti je
dovolené žiť s ňou. 5Chcel ho preto
usmrtiť, ale sa bál ľudu, lebo ho mali
za proroka. 6Na Herodesove narodeniny
tancovala dcéra Herodiady pred nimi, a
tak sa zapáčila Herodesovi, 7že
prisahal dať jej, čo si len zažiada.
8Ona, navedená matkou, povedala: Daj
mi tu na mise hlavu Jána Krstiteľa! 9I
zarmútil sa kráľ, ale pre prísahu a
kvôli spoluhodovníkom rozkázal ju dať.
10A poslal stať Jána vo väzení. 11I
priniesli jeho hlavu na mise, dali ju
dievčaťu a ono ju zaneslo matke.
12Potom prišli jeho učeníci, vzali
mŕtvolu a pochovali; nato odišli a
oznámili to Ježišovi.

Ježiš nasýtil päťtisíc ľudí

13Keď to Ježiš počul, utiahol sa loďou
na pusté miesto do samoty. Ako sa
zástupy dopočuli o tom, nasledovali Ho
z miest pešo. 14Keď vystúpil (z lode)
a uzrel veľký zástup, zľutoval sa nad
ním a uzdravoval ich nemocných.

15 Podvečer prišli k Nemu učeníci a povedali: Kraj je pustý a čas už pokročil; rozpust' teda zástupy, nech si idú do dedín nakúpiť pokrm. **16** Ježiš im však odpovedal: Netreba im odchádzať, vy im dajte jesť. **17** A oni Mu povedali: Máme tu len päť chlebov a dve ryby. **18** Odpovedal: Prineste mi ich sem! **19** Potom kázal zástupom sadnúť si do trávy, vzal tých päť chlebov a obe ryby, pozdvihol oči k nebu, dobrorečil, lámal a dával učeníkom chleby a učeníci zástupom. **20** I jedli všetci, nasýtili sa a ešte aj zvyškov nazbierali dvanásť plných košov. **21** Tých však, čo jedli, bolo asi päťtisíc mužov okrem žien a detí.

Ježiš chodí po mori

22 Potom rozkázal učeníkom vstúpiť na loď a preplaviť sa pred Ním na druhú stranu, kým nerozpustí zástupy. **23** Keď rozpustil zástupy, vystúpil sám na vrch modliť sa. Keď sa zvečerilo, bol tam sám.

24 Loď bola už mnoho honov od brehu a

zmietali ňou vlny, pretože vietor fúkal proti nim. ²⁵O štvrtej nočnej stráži prišiel k nim (Ježiš), chodiac po mori. ²⁶Keď Ho učeníci videli chodiť po mori, predesili sa a zvolali: To je prízrak! A od strachu kričali. ²⁷Ježiš však hneď prehovoril k nim: Vzmúžte sa, ja som, nebojte sa! ²⁸Peter mu povedal: Pane, ak si to Ty, rozkáž mi prísť k Tebe po vode. ²⁹Odpovedal mu: Pod! I vystúpil Peter z lode, chodil po vode a šiel k Ježišovi. ³⁰Ale vidiac, že je vietor, preľakol sa, začal sa topiť a vykrikol: Pane, zachráň ma! ³¹Ježiš vystrel hneď ruku, zachytil ho a povedal mu: Ó, maloverný, prečo si pochyboval? ³²Len čo vstúpili na loď, vietor utíchol. ³³A tí, čo boli na lodi, padli Mu k nohám a hovorili: Vpravde, Syn Boží si!

Pán uzdravuje

³⁴Keď sa preplavili, prišli do Genezaretu. ³⁵Keď Ho ľudia toho kraja poznali, rozoslali poslov po celom

okolí; i prinášali k Nemu všetkých chorých ³⁶ a prosili Ho, aby sa Mu smeli dotknúť čo aj len lemu pláštá. A všetci, ktorí sa Ho dotkli, boli zachránení.